HUGO DE SANCTO VICTORE. GUILELMUS DE SANCTO THEODORICO. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Göttweig (?), 4. Viertel 12. Jh. Seite 68r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36641
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

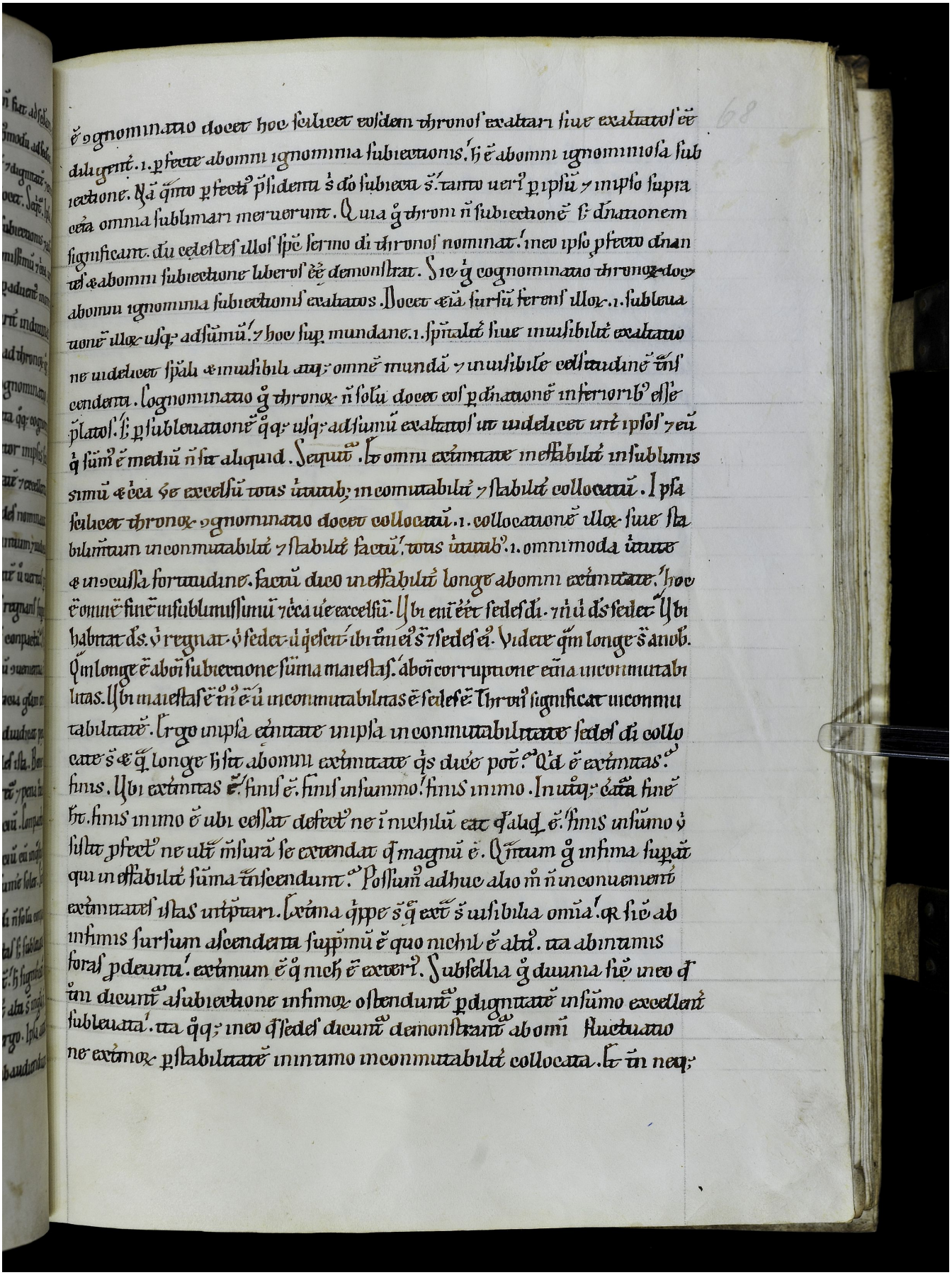

68

ē ꝯgnominatio docet hoc scilicet eosdem thronos exaltari siue exaltatos ēe
diligenter. i. perfecte abomni ignominia subiectionis. Hi ē abomni ignominiosa sub
iectione. Qā quanto perfecti p̄sidentes ds. do subiecti s. tanto uerius p ipsū ⁊ in ipso supra
cēta omnia sublimari meruerunt. Quia ꝯ thronos in subiectione ē. i. dnationem
significant. dū celestes illos spē sermo di thronos nominat. ineo ipso perfecto dnan
tes ab omni subiectione liberos ēē demonstrat. Sic ꝯ cognominatio thronorum doc
abomni ignominia subiectionis exaltatos. Docet ea sursū ferens illos. i. sublima
tione illos usq; adsumū. ⁊ hoc sup mundane. i. spīalē siue inuisibilē exaltatio
ne uidelicet spīalia et inuisibilia atq; omnē mundā ⁊ inuisibile celsitudinē tran
scendentia. Cognominatio ꝯ thronorum solū docet eos p dnationē inferioribus esse
platos. Hi p sublimationē q̄q; usq; adsumū exaltatos ut uidelicet inter ipsos ⁊ eū
q̄ sum ē medius nihil sit aliquid. Sequitur. Et omni extimitate ineffabilē insublimis
simū et ea se excelsū rotis immutabilis incommutabilē ⁊ stabilē collocatū. Ipsa
scilicet thronorum ꝯgnominatio docet collocatū. i. collocationē illorum siue sta
bilimentum incommutabilē ⁊ stabilē factū. rotis immutabilis. i. omnimoda immuta
et incussa fortitudine. factū dico ineffabilē longe abomni extimitate. Hoc
ē omnē finē insublimissimū ⁊ ea ue excelsū. Ubi enim ēēt sedes di. ⁊ nū ds sedet. Ubi
habitat ds. ⁊ regnat. ⁊ sedet. ū q̄ sedet ibi ūnei s ⁊ sedes ei. Videre qm longe s. ab ob.
Qm longe ē ab ōi subiectione sūma maiestas. ab ōi corruptione ea immutabi
litas. Ubi maiestas ē ibi ē ū incommutabilitas ē sedes ē. Thronī significat incommu
tabilitatē. Ergo in ipsa extimitate in ipsa incommutabilitate sedes di collo
cate s et q̄ longe hi sit abomni extimitate q̄s dicere potest. Qd ē extimitas.
finis. Ubi extimitas ē. finis ē. finis in summo. finis in imo. In utq; ea finē
hr. finis in imo ē ubi cessat defectus ne i nichilū eat q̄ aliq ē. finis in sūmo ⁊
sistat perfectus ne ultra mēsurā se extendat q̄ magnū ē. Quantum ꝯ infima superā
qui ineffabilē sūma transcendunt. Possum adhuc alio modo ī inconuenient
extimitates istas intipitari. Extima q̄ppe s q̄ extra s uisibilia omia. Qr sic ab
infimis sursum ascendentia suppimū ē quo nichil ē altū. ita abinimis
foras pdeuntia. extimum ē q̄ nich ē exterius. Subsellia ꝯ duuma sic ineo q̄
tū dicunt a subiectione infimorum ostendunt p dignitatē in sūmo excellent
sublimata. ita q̄q; ineo q̄ sedes dicunt demonstrant ab omi fluctuatio
ne extimorum p stabilitatē in ūmo incommutabilē collocata. Et tū neq;